

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.**

Casus XVII. Argumentum. Reservato Jurepatronatus passivo favore
Parochianorum Parochiæ A; an pœsentatio ad Beneficium facta de eo;
qui se transtulit ad habitandum in dicta Parochia absque ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](#)

adjectas dispensando cum Clerico circa
ætatem , seu circa ordines , ut testantur
Fælis. in cap. Cum accessissent num. 19. vers.
Secundò restringitur de constit. Abb. in cap.
Præterea de etat. & qualitat.

Non obstat, quod Patronus non possit
2 immutare conditiones, & qualitates à Testatore in limine foundationis appositæ.
Quia licet hoc procedat, quando solus Patronus, vel solus Episcopus vellet contra voluntatem, & dispositionem Testatoris venire, non observando qualitates, & conditiones in fundatione Beneficii adjectas, tamen quando Patronus unâ cum Episcopo hoc vellet facere, potest contra voluntatem, & dispositionem Testatoris venire, & qualitates adjectas, & annexas Beneficio immutare. Bero cons. 5. num. 34. tom. I.

Sed his non obstantibus hodie, post Concilium Tridentinum, contrarium de
3 Jure procedit. Disponitur enim ab eodem Concilio Sess. 25. de Reform. cap. 5. quod qualitatibus in Fundatione Beneficiorum appositis non derogetur, ibi: *Ratio postulat ut illis, quæ benè constituta sunt contrariis Ordinationibus non detrabatur;* quando igitur ex Beneficiorum quorumcunque erectione, seu fundatione &c. qualitates aliqua requiruntur &c. eis non derogetur: Unde Patronus etiam de consenu Ordinarii non poterat præsentare Filium suum non habentem qualitatem Sacerdotalem à Testatore volitam, ut docent Garz. de Benefic. par. 7. cap. 1. nu. 99. & 111. & seqq. Barbos. ad Concil. ubi supra num. 3.

Recurrendum est igitur in hoc, & similibus Casibus ad Summum Pontificem à quo solo immutari possunt qualitates, & conditiones, quas Fundator in Beneficio instituit, per ea, quæ habentur in Clement. Quia contingit in princ. de Relig. Domib. I mol. in cap. Nos quidem de Testamen.
5 Et quidem S. Sedes urgentibus necessitate, ac utilitate derogare solet similibus qualitatibus, ut practicat cum vidi Stu-
dens apud R. P. D. Angideum S. Congre-
gationis Concilii nunc Secretarium in
Pientina Laurea Doctoralis; ubi cum Fun-
dator in limine Foundationis Primiceria-
tus, in Ecclesia Collegiata Sinalonge pro-
hibuerit ne ullus ad dictam Dignitatem

admittatur, qui non sit Doctor in Theologia, vel in utroque Jure, aut in Philosophia, & Doctoratus sit in aliquo publico Collegio, & non per privilegium; fuit de eo provisus à Sede Apostolica quidam Jo: Dominicus Petrocchi apposito Decreto in Litteris Apostolicis suscipiendo intra annum Lauream Doctoralem; sed præfatus Dominicus attentis Oneribus, & tenuitate reddituum ejusdem Primicerius supplicavit pro relaxatione dicti Decreti. Unde proposito dubio: *An sit locus relaxationi Decreti:* Sacra Congregatio agnoscens necessitatem dispensandi, & relaxandi prædictum Decretum ne Primicerius remaneret vacans, eo quia non aderat ullus qui vellet insigniri qualitate Doctorali, & cum, ea ad Dignitatem Primicerius aspirare respondit die 16. Maii 1716. *Affirmative sicutissimo placuerit.*

ARGUMENTUM.

Reservato Jurepatronatus passivo favore Parochianorum Parochiæ A; an præsentatio ad Beneficium facta de eo, qui se transtulit ad habitandum in dicta Parochia absque translatione domicilii substineatur?

SUMMARIUM.

- 1 Præsentatio ad Beneficium facta de eo, qui se transtulit ad habitandum in Ecclesia Patronali substitutur, quando Ius patronatus fuit reservatum favore Parochianorum dictæ Ecclesie. Et quid si ille apposite ad effectum obtinendi præsentationem se transtulisset ad dictam Parochiam, & num. 3. Amplia ut num. 5.
- 2 Ad effectum, ut quis dicatur Parochianus non requiritur domicilium, sed sufficit simplex habitatio.
- 3 Potest quis se qualificare ad effectum consequendi Beneficium, & n. 7. & 14.
- 6 Qualitates actualis Doctoratus, aut actualis Lecturæ, & boni Testimonii requisita ad obtinendum Beneficium, ex quibus probentur? & n. 9. & n. 12. & 13. & 15. & 16.

8 Atte-

- 8 Alterationes negativæ, quando concurrunt plures aliae affirmativæ non sunt attendenda.
- 10 Gratia Resignationis obtenta post mortem Resignantis, an, & quando sit nulla?
- 11 Papa non nisi ex honestate non alias admittit Resignationem, quam ad commodum qualificati ad formam fundationis, aut Privilegii.

C A S U S XVII.

Quidam Fundator construxit, & do-tavit de propriis Bonis Ecclesiam cum reservatione Jurispatronatus activi favore suorum, Juris vero Patronatus passivi favore Parochianorum Ecclesie Parochialis A; itaut disposuerit, quod succedente vacatione Ecclesie Patronalis Patronus presentare teneretur ad illam Sacerdotem bona conditionis, & famæ habitantem in Vicinia dictæ Ecclesie Parochialis A.

Vacante praefata Ecclesia Patronali fuit ad illam presentatus à Patrono Titius, qui se transfult ad habitandum in Domo ejus consanguinei existente in dicta Ecclesia Parochiali A. queritur an hujusmodi presentatio substineatur?

1 Affirmative censeo respondendum. Etenim cum Titius de tempore vacationis, & presentationis habitaret intra limites Ecclesie Parochialis A. ritè, & rectè nominatus fuit à Patrono, dum qualitas Parochiani, aut habitationis satis est, quod concurredet de tempore vacationis Ecclesie Patronalis, ut Titius esset capax passivæ presentationis Rot. decis. 103. numer. 12. par. 15. & decis. 116. num. 13. 14. par. 16. recent. & coram Pamphil. decis. 54. num. 3. & in Colonien. Canonicatus primæ gratiæ 10. Decembribus 1710. §. Descendendo coram Ansaldo.

2 Non obstat, quod ista habitatio Titii in Parochia A. fuerit accidentalis non animo ibi permanendi, ac proinde insufficiens ad faciendum illum Parochianum prædictæ Parochiæ A; Quoniam ad effectum, ut quis dicatur Parochianus non requiritur domicilium, quod consistit in habitatione cum animo ibi perpetuò permanendi, sed sufficit simplex habitatio,

quamvis habitans non habeat animum ibi perpetuò permanendi juxta Amaya in Leg. Cives num. 116. Cod. de Incol. lib. 10. ibi: Quia sola habitatio constituit aliquem in Parochianum, & si non habeat animum, ibi perpetuò manendi. Federic. de Senis conf. 254. sub num. 6. ibi: Potest quis esse Parochianus &c. nec requiritur, quod habeat animum ibi perpetuò standi verbi gratia &c. Si aliquis propter guerram fugit de Parochia ad Parochiam, & ibi se transfult cum rebus, animo revertendi ad primam cessante guerra, num quid interem est Parochianus istius secundæ Parochiæ utique &c. quoad Jus Parochiale non curamus de domicilio, sed de habitatione solùm: Vitalin. in Clement. Religioñ num. 29. de Privileg. ibi: Nota octavo secundum glossam, quod proprius Curatus dicitur omnium suorum Parochianorum, etiam si ad tempus habitent in Parochia illa, ut sunt Scholares, Familiares, Mercenarii, & hujusmodi similes Personæ: Fagnan. in cap. Significavit num. 28. & seq. de Paroch. ibi: Ad Jus Parochiale esse attendendam presentem habitationem non domicilium, ideoque in eodem anno, quem offici posse Parochianum plurium Ecclesiarum, cum non requiratur, ut habeat animum perpetuò habitandi, unde concludit eum qui propter Bellum, vel pestem fugit de Parochia in Parochiam, & eo se transfult animo redeundi ad primam Bello cessante, censi Parochianus secundæ quod verissimum puto &c.

Quid autem si Titius se transfulisset ad habitandum in Ecclesia Parochiali A. aperte, & affectate ad effectum obtainendi presentationem ad prefatam Ecclesiam Patronalem, an ejus presentatio esset valida? Et crederem affirmative respondendum. Etenim translatio habitationis de una Parochia ad aliam non est prohibita, neque illicita etiam si habeat intuitum se qualificandi pro obtainendo legato, vel elemosina dummodo tamen ibi permaneat cum non sit in Jure prohibitum aliquem se qualificare ad effectum consequendi Beneficium, Dignitatem, vel Legatum absque eo, quod hoc referri possit ad fraudem, ut decisum fuit à Sacra Rota in Colonien. Canonicatus primæ gratiæ 13. Decembribus 1709. §. Minorem coram R. P. D.

Lan-

*Lancetta, & 10. Decembris 1710. S. Quo
verò coram R. P. D. Ansaldo inferius legen.*

5 Eoque magis præsentatio Titii esset va-
lida, si non concurreret alius de Parochia
A, qui nominatus fuerit in discordia, &
prætendat excludere illum, in hoc Casu
enim facilis substineri deberet præsen-
tatio Titii ex supradictis sufficienter qualifi-
cati ex firmatis per Rotam in Camerinen.
*Beneficiatus 2. Iulii 1708. S. 2. coram
Reverendissimo Domino Molines Decano,
& in Bononien. Archidiaconatus 2. Julii
1713. S. Denique coram R. P. D. Scotto.*

Per has rationes studens ex commissio-
ne mei Præceptoris in una Placentina pro-
posita in S. Congregatione Episcoporum,
& Regularium sub die 3. Augusti 1714.
censebam. Quod stante fundatione, juxta
quam Capitulum Metropolitanæ Placen-
tinæ tenebatur distribuere dotem Puellis
habitantibus in Vicinia, seu Parochia di-
ctæ Ecclesiæ, valida foret nominatio Puellæ
qua erat de aliena Parochia; sed im-
minente distributione Dotum se se tran-
stulerat ad habitandum in Parochia ejus-
dem Metropolitanæ in domo ejus Consan-
guinei, juxta fundamenta, & auctoritates
supra deductas. Verum Sac. Congregatio
sub præfata die 3. Augusti contrarium re-
solvit respondendo nominationem Puellæ
non substineri, tamquam non qualificatæ
ad formam fundationis, quod nempe es-
set de illis habitantibus in Parochia Ec-
clesiæ Metropolitanæ.

R. P. D.

LANCETTA

Colonien. Canonicatus
primæ Gratiae.

Veneris 13. Decembris 1709.

Cum Matthias VVeipeler possessor
Canonicatus primæ Gratiae nuncu-
pati habitualibus morbis detinetur, obti-
nuit à S. Sede admitti in suum Coadiu-
torem Jo: Henricum Moers, ad cuius fa-

Pars I.

vorem fuerunt etiam expeditæ Litteræ
Apostolicæ, non attentis oppositionibus
ex parte Capituli, & Universitatis Colo-
nien. ad effectum impediendi Gratiam co-
ram Eminentissimo Domino meo Proda-
tario deductis, quibus itidem propositis
coram Reverendissimo Nuntio, cui præ-
fata Litteræ fuerunt pro exequitione di-
rectæ, non potuit ipse dimoveri, quin
ad illarum exequitionem deveniendum
esse pronunciaret.

Verum cùm adhuc difficultates sopitæ
minime remansissent, supradictus Matthias
Coadiutus cupiens summoperè, quod Jo:
Henricus Canonicatum consequeretur,
diverso Jure utens in ejus favorem illum
resignavit in manibus Sanctissimi, à quo
pariter resignatione admissa, fuerunt sub-
inde Litteræ Apostolicæ expeditæ, nec
non præfato Nuntio, ut supra directæ,
qui non obstante præsentatione facta de
persona Joannis Michaelis Ostman a Re-
ctore, & Provisoribus Universitatis tan-
quam ad Canonicatum vacantem per obi-
tum jam sequutum prænominati Matthiæ,
& rejectis prætensionibus à Capitulo ex-
citatis pronunciavit, illas esse exequen-
das.

A' quibus omnibus appellarunt tum
Capitulum, tum Joannes Michael Ostman,
propositaque Causa in Signatura Justitiæ
emanavit rescriptum: *Quoad Coadiutoriam,*
*parito Litteris arbitrio Rota, & quoad re-
signationem eidem Auditori Rota ex integrō
appositio sequestro: in cuius rescripti seque-
lam commissâ mihi Causâ, cùm super
Coadiutoria Joannes Henricus noluerit
disceptare, dedi, Universitate tamen non
comparente, unicum, & consuetum Da-
rium resignationem tantum respiciens:*
*An scilicet Litteræ Apostolicæ resignationis
sint exequenda? in casu &c. super quo
nulla capta resolutione sub die 13. Maii
anni currentis, hodie Dominis placuit
affirmativum responsum dare.*

Cum enim enunciatae Litteræ resigna-
tionis sint in omnibus justificatae, quia de
Clericatu, idoneitate non inquirendum,
cùm Gratia fuerit concessa in forma gra-
tiosa, ut aliis relatis firmavit *Rota in*
Augustana Canonicatus 12. Januarii 1703.
*S. Prætermissa, & coram Reverendissimo
meo Decano, & 19. Januarii 1705. S. Quin*

F f

dubi-

dubitari, coram R. P. D. meo Omaña, de aliis vero qualitatibus ad formam Indultorum, quae a Summis Pontificibus concessa fuerunt, plene constiterit ex iis, quae mox adducentur, inde sequitur, quod debeant executioni demandari, ut ad Text. incap. Si quando, & cap. Super Literis, de rescript. Rota coram Merlino decif. 192. num. 2. aliisque congestis in alia simili Colonien. Canonicatus prime Gratiae 2. Maii 1701. S. Iustitia vero, coram R. P. D. meo dell'Olmo.

Et sane in praefatis Indultis tria praecepit exiguntur in persona Provisi. Primum scilicet versatur circa necessitatem actualis Doctoratus, vel Magisterii, de quo praeceps agitur in Indulto san. mem. Bonifatii IX. Secundum pariter circa actuale legendi, & docendi in Universitate Colonien. exercitium, ut in Indulto sa. me. Alexandri VI. Tertium denique respicit bonum Testimonium Rectoris, & Provisorum Universitatis reportandum ab eo, qui de hujusmodi Canonicatu vult provideti, & hoc ad tenorem Indulti sancte memorie Innocentii XII. quorum omnium praedictorum concursum verificari in praesenti casu visum est DD. dubitari non posse, quamvis nec etiam, cum agatur de resignatione in favorem alterius facta, adeo rigorosus qualitatum concursus exigatur, nec ad Iustitiae stateram, ex quo alias non concurrit, sint propria merita apponenda, sed sufficiat, ut Provisor propter qualitatum defectus indignus Gratia obtenta non existat, ut practicari quoque solet in provisione Parochialium ad prescripta per Sacrum Concil. Trident. sess. 24. cap. 18. de Reformat. & ut notat Barbus, ibidem n. 21. & seqq.

Quantum enim attinet ad primum, exhibet fides tam Reverendissimi Nuntii, quam Decani Universitatis, praeter alias plurium Professorum testantium, quod Joannes Henricus Laurea Doctorali insignitus fuerit de mense Septembris 1706 quibus attestationibus proculdubio est deferendum, tum ex praeclenti Dignitate unius ex eis, qui praesens fuit Doctoratus, tum ex quo sunt plures Professores, ac proinde de re ad proprium officium spectante deponentes, ut de prima est Text. in Can. Nobilissimus diff. 97. & de-

secunda omissis generalibus in specie firmat Rota decif. 427. num. 7. part. 18. Recent.

Respectu vero secundi resipientis actualis lectorum probatum extitit, quod ille non solum nonnullas publicas Lectiones habuit ante obtentam gratiam resignationis, verum etiam alias habere potuit attentis Notificationibus, seu Schedulis, in quibus cunctis patefaciebat tribus diebus in hebdomada publice Cathedram fore ascensurum, atque gratis, & sine mercede Jus Canonicum interpretaturum, ut propterea plenam justificationem actualis exercitii in legendo per rei evidentiam resultare dicendum sit, quamvis etiam per accidens ob defectum Auditorum non legerit, sufficiens enim in casu, de quo agitur, reputari debet, eo quia illi non sit imputandum si per eum non stetit, quominus legendi munus adimpleverit, per Text. in Leg. Dedi 3., ubi etiam Gloss. verb. Conditione, ff. de Condit. caus. dat. caus. non secut. & in L. Iure Civili, ubi pariter Gloss. ff. de Condit. & Demonstrat.

Neque DD. movere potuit, quod Indulta sint tantummodo intelligenda de Professoribus antiquis, & ordinariis, ac stipendiis Universitatis docentibus, quoniam si de illis tantum Indulta verificanda essent, non haberetur finis a Summis Pontificibus exoptatus, augendi scilicet Lectorum numerum, qui nullum poterat sine hac Pontificia largitate incrementum suscipere, nam Universitas non habebat unde sumptus Lectoribus supervenientibus praestaret, reliqua iisdem sola spe obtinendi hos Canonicatus, ut convincitur ex praefatis Indultis, & praecepit ex illo Alexandri VI. qua sublata, ac nullo salario constituto Lectors profecto defecissent, cum unusquisque Operarius dignus sit mercede sua juxta illud Evangelii Lucae cap. 4. ut advertit etiam Zacc. de Salari. in proem. num. 13.

Eoque fortius praedicta procedere dixerunt, quia casus non est de Universitate numerata, sed de illa, quae nullum prefinitum Lectorum numerum habet, & in qua unicuique Doctori Jura interpretari volenti facultas Cathedram ascendendi conceditur, ut exinde libentius in eam deve-

deveniendum sit Sententiam, quod Pontifices non tantum respxerint labores præteritos, sed etiam futuros, additâ quoque poenâ privationis in casu omisæ lecturæ, & quod potius voluerint providere istis Lectoribus, nullo stipendio militantibus, quam alii Salarium ab Universitate percipientibus ad effectum, ut magis, magisque Professorum numerus augeretur.

Accedente insuper altera animadversione, quod pluries fuit quæstio anteatis temporibus excitata super necessitate actualis exercitii, itaut primo loco in decisione 89. coram Ubago, & in Recent. decif. 776. par. 18. & coram bone memorie Muto in alia Colonien. Canonicatus 17. Feb. 1696. dictum fuerit exercitium requiri dumtaxat per viam modi ex post quoque adimplendi, & licet ex post fuerit ab hujusmodi opinione recessum in Colonien. Canonicatus prima Gratia 4. Februario 1699. confirmata 15. Junii ejusdem Anni, coram R. P. D. meo Scotto, in quibus firmatum fuit, necessarium esse actuale exercitium, tamen hoc utique certum est, quod inutilis prorsus fuisse hujusmodi quæstio si Indulta solùm Doctoribus jam stipendiatis suffragari possent.

Et hæc omnia confirmantur ex subsequuta observantia, cum inoleverit conueta conferendi consimiles Canonicatus etiam extraordinariis Professoribus, uti testatur Reverendissimus Nuntius, itaut ex ea saltē in casu dubio valeret deduci interpretatio Indultorum, ad firmata per Rotam decif. 39. num. 11. par. 2. divers. & coram Coccino decif. 1546. num. 2. & cum aliis adductis coram Emerix Iun. decif. 367. num. 6.

Non attento, quod præcipue in Privilégio Alexandri VI. indultum sit, posse hujusmodi Canonicatus prætendi etiam à Professoribus actu legentibus, quibus tamen ex rationalibus causis per Rectorem, & Provisores, ne teneantur perpetuò, vel ad tempus legere, concessum fuerit, quoniam licet dispensatio prædicta perpetua, vel temporalis procedere possit solùm circa Lectores ordinarios, & Salaria habentes, ex hoc non sequitur, omnimodam dispositionem esse restrictivè intelligendam de Lectoribus

tantum stipendiatis ex supra deductis, sed dicta dispensatio accipi debet correspектив ad exercitium legendi volitum à Summis Pontificibus, adeout illi, qui sunt impediti, & dispensati habeantur pro actu legentibus, ne absque sua culpa præjudicium sentirent contra regulam. Text. in cap. Sine culpa 23. de Reg. Iur. in 6. & in L. Putator 31. ff. ad L. Aquil.

Minorem pariter relevantiam involvere existimarent Domini exceptionem, quod Ioannes Henricus Doctoratum, & Lectorum affectaverit, necnon exercuerit propria auctoritate in fraudem Inductorum, quoniam ultra quod cum hæc delictum sapiant, veniret concludenter probanda, prout ex Text. in leg. Cum Pater §. Rogo, ff. de Legat. 2. Rota dec. 132. num. 1. coram Emerix Junior. & in Recent. decif. 274. numer. 16. part. 9. id non potest dici factum propria auctoritate, quod consequitivè ad graduationem, & admissionem præcedentem factum fuit, neque id in fraudem factum dici valet, quod sic ex licita industria ad effectum habendi aliquam qualitatem requisitam pro consecutione rei optatæ, uti quotidie videmus in iis, qui Tonsura initiantur, & alias qualitates acquirunt ad hoc, ut possint ad Beneficia Patronata præsentari, de quibus notant Lotter. de re Benefic. lib. 2. quæst. 47. num. 92. & seqq. Garzias eodem Tractat. par. 7. cap. primo, num. 35. Cardinalis de Luca de Jurepatronat. discurs. 49. num. 7. & in iis, qui Sacerdotali Charactere insigniuntur pro obtinendo Beneficio, quibus quoque de Iure tempus unius anni conceditur, ex cap. Ei, cui 29. de Præben. in 6. necnon in iis, qui ex Privilégio nancisci valent Civilitatem ad effectum evadendi capaces Beneficiorum, uti colligitur ex decisione 73. numer. 8. & 9. coram Cerro, ac tandem in specie de illo, qui pro obtinendo Beneficio condecoratus fuerat Laurea Doctorali, habetur in una Frisingen. Canonicatus 4. Iulii 1692. §. Neque obstat, coram Reverendissimo meo Decano, confirmata 5. Iulii 1694. §. Non obstat assumptum, coram R. P. D. meo Priolo.

Prout nec etiam in nihilo admittæ fuerunt attestations actualem lecturam excludentes, nam cum istæ sint negativæ, & concurrent cum pluribus aliis affirmativis

tivis super actuali lectura deponentibus non veniant attendenda, per ea, quæ ex *Text. in l. Diem proferre*, §. 8i plures, ubi *Gloss. verb. Conseruerunt*, alios etiam allegando firmat *Rota decif. 819. num. 8. parte 18. Recentior.* potuit enim dari calus, quod dicti Testes non viderint legero Joannem Henricum eadem hora, vel die, qua ipse Canones explicabat, sed ex hoc non excludunt actuale legendi exercitium aliis horis, vel diebus in Schedulis destinatis, quæ Testium conciliatio eo magis facienda est, quia remanet sublata quæcumque contrarietas, ad *Text. in cap. Cum hic 16. de Testib.* & cum aliis firmat *Rota coram Buratto decif. 932. numer. 14. & sequen.* atque in *Recentior. decif. 745. num. 8. par. 19.* & ulterius licet dicti Testes deponant, Joannem Henricum haud esse numero Lectorum adscriptum, nihilominus de hac non adscriptione nulla est habenda ratio, cum fiat tantum de illis Professoribus, qui dicuntur Ordinarii, & stipendia recipiunt, non autem de aliis extraordinariis, quos comprehendi sub dictis Indultis hucusque probatum fuit.

Tertium tandem requisitum praesferebant necessitatem habendi bonum Testimonium Rectoris, & Provisorum Universitatis visum fuit in praesenti casu non deficere, eo quia maximum dedit Testimonium Universitas ipsa, quando instet, & consensum præbuit in Dataria, ut Litteræ resignationis expedirentur, quod sane amplius retractare non valeret propriam confessionem impugnando, ut per *Textum in cap. Per tuas de Probat. si: mavit Rota decif. 81. num. 8. parte 19. Recentior. tomo primo*, prout de facto nec etiam impugnat, nec est in Causa, & licet Universitas præcedenter illud ad preces Joannis Henrici concedere noluisse, tamen ex post instando in Dataria censetur recessisse à dicta negativa, quæ etiam si perdurasset, adhuc uti irrationalis portuisset à Superiore suppleri, prout factum fuit in praesenti casu, cum in omni materia supplerio procedat, ubi consensus requisitus absque ullo rationis fulcimine denegatur, ad notata per *Abbat. in cap. Cum in veteri num. 13. & seq. Quoad questionem de Elect. on. & pluribus*

cumulatis firmat *Rota coram Emerix Iun. decif. 1243. num. 4.*

10 Ea vero, quæ deducebantur circa Gratiam resignationis obtentam post obitum Resignantis, quo casu cessat consensus Procuratoris dependens à duratione consensus sui Principalis, qui eo mortuo expirant, ut sunt *Textus aperti in leg. Inter causas in princip. ff. mandat.* & in leg. *Mandatum Cod. eodem*, ac docet *Mantic. de T acit. & ambig. convent. lib. 7. tit. 23. num. primo*; In nihilo penitus fuerunt attenta, quidquid enim sit, ubi concurrat simplex Signatura Gratiae absque appositione datæ, in quibus terminis procedunt Auctoritates, quæ in contrarium adducebantur, hoc unum certum est, quod ubi habeatur data Litterarum Apostolicarum, ut hic, ex qua apparet, Gratiam fuisse signatam decimo octavo Kalend. Ianuarii, qui numerus æquipollit dieci 15. ejusdem mensis, & sic 15. dies ante obitum Resignantis sequutum die 31. dicti mensis, cessat objectum, adeo ut nequeat dari probatio in contrarium, ut tradunt *Gratian. disceptat. for. 191. num. primo*, *Corrad. in Prax. Benef. lib. 3. cap. 8. num. 43.* & firmavit *Rota coram Merlino decif. 281. num. 13. & coram Emerix Jun. decif. 1149. infine.*

Cumque ex his omnibus appareant plenè justificare Litteræ Ioannis Henrici, superfluum existimatunt Domini examinare, an Ioanni Michaeli alteri Colligitanti obstat alia exceptio, quod ipse possideat duos Canonicatus contra formam Bullæ Bonifacii IX. cumque satis sit, quod ex supra firmatis non possit dici legitimus Contradictor, uti ad rem *Rota coram Emerix Iunior. decif. 30. num. 7. & in Augustana Canonicatus 12. Ianuarii 1703. §. finali coram Reverendissimo meo Decano*; Maximè quia Universitas, quæ verè Ius haberet sese opponendi, non contradicit, sed potius Ioanni Henrico adhæret, & resultat, tam ex supplicatione facta Eminentissimo Domino meo Prodato, quam ex quo hodie non comparet, ut supra dictum fuit.

Et ita utraque &c.

Con-

*Confirmata 10. Decemb. 1710.
coram R. P. D. Ansaldo;
quæ ita se habet.*

SAcrarum, bonarumque litterarum, aliarumque laudabilem disciplinam, studia, quæ in celebri Accademia, seu Universitate Colonien. non sine cunctorum plausu fervent, & florent, Apostolica sollicitudo Trium Summorum Pontificum Bonifacii IX. Alexandri VI. & novissimè glor. mem. Innocentii XII. desiderio desiderans magis, magisque promovere, atque excitare, ut Principem decet, ad mentem *Textus in cap. Habita Cod. ne filius pro Patre cum ceteris, apud Antun. de donat. Reglib. 2. cap. 22. num. 13.* præ ceteris assignavit, & præfixit quamplures Canonicatus illius Civitatis, quos nuncupant *Prima Gratia* iis, qui in eadem Universitate in singulis respectivè facultatibus pollerent triplici prærogativa, Doctoratus scilicet, actualis lecturæ, ac denique boni Testimonii Rectoris, & Provisorum ejusdem Accademie; Cùmque unum de eisdem Canonicatibus sub anno 1706. sibi per viam resignationis obtinuisse conferri Ioannes Henricus, obvium habuit, qui triplici è converso lancea ad instar Ioabbi Gratiam ei præpediit, & consequitivè ipsum in judiciali conflictu confodere satageret, sed inutili conatu, non enim dumtaxat proposita ab initio in Sacro Auditorio ipsarum litterarum resignationis executione à R. P. D. meo Lancetta Ioannes Henricus illico favorablem reportavit Sententiam, opportuna prius decisione communitatam *sub die 13. Decembbris 1709.* coram eodem R. P. D. meo Lancetta, sed & hodie incassum renovata aggressione super legitima, seu ulteriori earum exequitione, unanimi Dominorum suffragio oraculum prodit *affirmativum.*

Et quidem præ reliquis unus ex iisdem Dominis rationabiliter mirabatur, quare Ioannes Henricus veteri, & hodierna contradictione vexaretur non habens legitimum contradictem: Respectu enim Capituli sua non intererat ex oppositio-

nibus infra differendis inquirere de qualitatibus, seu requisitis ad præscriptum memoratorum trium Pontificum, quæ tantummodo respiciebant ipsam Accademiam, seu Universitatem, eadem verò Universitas licet à tergore informatiōnum, quæ fuerant Dominis distributæ, appareret inscripta pro adversaria, & contradictrice; nihilominus etiam ante expeditionem litterarum ejusdem resignationis epistolam scripsérat Eminentissimo Domino Cardinali Prodatario, non solum per modum assensus, sed positivæ supplicationis, ut prædictæ literæ resignationis per Ioannem Henricum postulatae expedirentur, illarumque vigore ipse mitteretur in Possessionem Canoniciatus, *Summario novo ejusdem Joannis Henrici Num. 18.* Michael tandem, qui fuerat à Rectore, & Provisoribus istius Universitatis nominatus, incapax omnino videbatur obſtendi, cum non parum sibi exuberare debuisset, si alios duos hujus generis Canonicatus detinebat contra expressam sanctionem, signanter Innocentii XII. Sacrorumque Canonum, qui hujusmodi multiplicitatē execrātur, sicuti videre est in *Can. Presbyteros 16. quæst. 1. per tot. in Can. Sanctorum 70. distinct. Cap. Dudum de election.* & in *cap. Quia in tantum, & cap. De multa de Prebend. Concil. Trid. sess. 24. cap. 17. Fagnan.* in dicto cap. Dudum num. 5. & seqq. & in dicto cap. *Quia in tantum num. 2. & seqq.* Cardinal. de Luca de Benefic. discurs. 119. num. 1. & latius apud Adden. ad decis. 90. à num. 20. & pluribus seqq. & num. 154. par. 9. Recent.

Præmittebat quoque ultra hæc idem unus ex Dominis, quod nec etiam ita rigidè procedendum videbatur in examinē prædictorum requisitorum, dum de illorum defectu minimè, ut diximus, Universitas, ad quam pertinuisse, conquerebatur; Cùmque ageretur non jam de discutiendo inīto concūtu ad aliquam Parochiale, quo casu ad præscriptum *Sac. Concil. Trid. sess. 24. cap. 18. de Reformat.* Ordinarius compellitur eligere magis idoneum ad regimen Animarum, ita ut superventa etiam *Constitutio san. mem. Beati Petri V.* tribuat facultatem appellandi ab irrationabili Iudicio Episcopi,

copi, ad sāpe per Sacram Rotam discep-tata, & præsertim in decis. 5. num. 10. & decis. 24. num. 5. voram Celsi, & decis. 477. num. 1. & seqq. part. 18. Recent. & in Lu-nen. Sarzaneu. Parochialis 2. Julii 1706. §. Fundabatur coram Reverendiss. Omaña Episcopo Giennen. & in Comen. Parochialis 10. Ianuarii 1707. §. Ratio, coram R.P.D. meo Caffarello, ac in Placentina Parochialis 25. Februarii 1707. §. Ceterum coram Me; & passim in aliis.

Cum enim in rei veritate versaremur simpliciter in exequendis litteris resig-nationis per Matrīam Canonīcum per-antea Possessōrem exarata de controver-so Cañonicatu ad favorem Ioannis Hen-rici, & deinceps admissā per Sanctam Sedem, Ioannes Henricus Resignatarius in hoc casu, neque ullum Ius habere censebatur ab eodem Resignante, vel ab ipsa Universitate, sed illud immediate sortiebatur à Papa, qui solū ex hone-state quodammodo urgebatur, non aliās admittere resignationem, quām ad com-modum Qualificati, vigore fundationis, vel Privilegii, aut alias modo legitimo, ut ad terminos primæ propositionis una-nimiter advertunt Mandoſ. ad regul. Can-cell. 33. quæſt. 7. num. 8. Paris. de Resignat. lib. 1. quæſt. 1. num. 64. & quæſt. 2. n. 13. & 14. Lotter. de re Benefic. lib. 1. quæſt. 40. num. 14. Caffador. decis. 15. num. 1. de Præ-bend. Rota decis. 306. num. 6. part. 10. & decis. 27. num. 2. part. 15. recent. & quoad secundam notant per Text. in cap. Perve-nit in fine, numer. 11. quæſt. 1. Can. Ecce 9. diſtinguit. Paris. de Resignat. lib. 3. quæſt. 1. num. 17. & 18. Gonzal. ad regul. 8. §. Pri-mo Proam. ex num. 31. & pluribus sequent. & num. 49. & 50. Franch. de Eccles. Cath. cap. 6. num. 24. 25. & 34. & var. resolut. cap. 33. à num. 4. & pluribus seqq. Rota. decis. 775. à num. 20. coram Merlino.

Cæterum præcise etiam ab his, & 12ab omni epichæja, seu discursu æquita-tivo prosequebatur idem ex Dominis, immo alii etiam omnes citra ambiguita-tem de stricta quoque Iuris censura solide, ac firmiter censebant, nullum Ioan-ni Henrico deesse requisitum ex jam præ-narratis: incipiendo enim à faciliori, ut monet Imperator sub tit. Instit. de Iust. & Iur. §. His igitur, ibique notat Gloss. Mar-

ginalis verb. Levi, nimirum in ordine ad Doctoratum Ioannes Henricus nimis aperte decorabatur triplici laurea, una-nimirum Utriusque Iuris in Romano Ar-chigymnasio, & inibi pariter, altera Sa-cræ Theologie, & denique tertia in utroque pariter Iure laudabiliter suscep-ta in ipsamet Universitate Colonensi, prout de his omnibus patebat expresse per Testes omni exceptione majores, & ex classico Testimonio, ac documento Professorum de Gremio earumdemmet Universitatum, Summario novo ejusdem. Ioannis Henrici numer. 1. & 2. & præser-tim 3. ex quibus plusquam abunde justi-ficari gradum adepti Doctoratus late-comprobat Mascard. de Probat. concl. 528. per totam, lib. 1. cum aliis in præfata deci-sione 13. Decembbris 1709. §. Quantum enim coram R. P. D. meo Lancetta, & in alia Colonien. Regentia 18. Iunii 1706. §. Nec quidquam in fine, coram R. P. D. meo Scotto.

Licet namque unus Doctoratus pro-culdubio sat esset, & maxime conquisi-tus in eadem Universitate Colonien. præ-cipue ad finem, de quo traetabatur, ni-hilominus Ioannes Henricus videbatur quo ad hoc superlative concupivisse quo-dammodo etiam in aliis facultatibus, in alia Universitate publica tertium subire experimentum, quod maxime pro mag-nifico habetur etiam penes Atletas, si-cut rescripsere Cæsares in leg. Unica Cod. de Atletis cum cæteris allatis in illa Papien. Præposituræ, coram Me inter impress. deciſ. 64. num. 14.

13 Descendendo autem ad secundum re-quisitum Lectoratus, quamvis præceden-ter in altera Instantia ejusdem defectum incusando dupliciter illud Scribentes in oppofitum redarguerent, tum scilicet ex eo, quod extitisset à Ioanne Henrico quodammodo in fraudem, seu ad folum finem assequendi Cañonicatum pendente lite usurpatus tam Doctoratus, quam-Magisterium, seu lectura, tum etiam ex eo, quod de hujusmodi assumptione magisterii, & lecturæ minime doceretur tempore opportuno, nimirum ante con-sequutionem ipsius Cañonicatus, quam-vis namque regulariter de reliquo qua-litas hæc, sive Doctoratus, sive Lectora-

tus desiderata ad adipiscendum aliquod Beneficium sufficiat de jure, quod supervenierit ante noctam possessionem, quemadmodum signanter in proposito Doctoratus liquet ex allatis per Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloß. 15. num. 111. & seqq. cum concordan. adduct. per Cardinal. de Luca de Benefic. dīc. 52. num. 12. & dec. 31. num. 29. par. 10. recent. & in specie eorumdemmet Canonicatum primæ Gratiae ab initio existimaverat, Rota in decis. 89. coram Ubag. & decis. 776. part. 18. recent. & demum in altera Colonien. Canonicatus 7. Februarii 1696. coram Muto, & ad explicationem aptitudinis, seu verbi atque munere Prælaturæ consequendo censuit, Rot. in Romana Prælatura de Vecchiarello super fructibus tertia Decembbris 1703. S. Hanc autem coram Eminentissimo Capra-rra, & 12. Martii 1706. S. Inutiliter, & seqq. coram Me.

Nihilominus (sicuti prosequebantur iidem Scribentes pro Capitulo) ab hac sententia uberioris postea trutinato, atque discussio tenore Apostolicorum Privilegiorum, & præcipue illo Innocentii XII. quod prodierat cohærenter ad resolutionem Sacrae Congregationis Particularis Concilii ad hunc effectum deputatæ, ut in Summario novo Capituli num. 1. successivè Tribunal recessit, existimans non sufficere habitum, sive actum proximum ex post quasi per viam conditionis resolutivæ, sed desiderari lecturam præcedenter per modum suspensivum à parte ante, videlicet ante obtentionem hujusmodi Canonicatum, quemadmodum latissime elucebat firmatum in hac ipsa Colonien. Canonicatus primæ gratiæ, edita occasione præteritæ vacationis 4. Februarii 1699. coram R. P. D. meo Scotto, rursus confirmata 15. Iunii ejusdem anni coram eodem.

Verum neutrām injectam amaritudinem Domini per umbram crediderunt congrue-re, seu nocere posse Joanni Henrico: quatenus etenim pertinebat ad magisterium, seu lecturam assumptam, ut asserebant pendente lite, suppositum vacillabat in radice, cum nullibi penderet tunc temporis ulla lis, ulla controversia super exequitione litterarum huius præsentis resignatio-nis, sed tantummodo adesset fortasse querimonia super altera exequitione an-

tecedentis Coadiutoriæ, cui non adhæsit postmodum amplius Joannes Henricus: Quantum verò differat una ab altera gra-tia, seu disceptatione, nemo non scit, præsertim qui non ignorat quantum distet resignatio à Coadiutoria sicuti patet ex traditis per Garz. de Benefic. par. 11. cap. 3. num. 275. Gonzal. ad regul. 8. gloß. 5. §. 9. num. 69. & 72. Leo in Thesaur. sol. Eccles. cap. 19. & num. 48. Murg. de Benef. quæst. 3. num. 1161. Rota coram Put. decis. 108. numer. 2. lib. 2. & decis. 10. num. 5. part. 3. divers.

Qd verò ad alteram partem prætensiæ ¹⁴fraudis adepti nimis tam Doctoratus, quam Magisterii, seu lecturæ intuitu (ut subdebat) assequendi hodiernum Canonicatum contra litteralem prohibitionem expressam in Confutat. Clement. Unicæ de Elef. in qua Pontifex, ne ambitionis vitio via pateret, vetat suffragari posse Religioso licentiam reportatam à suo Superiore, ut electioni, vel provisori, si quando contigerit fieri, suum dare possit assensum, facile responsum fuit, quod quidquid es- sit de vero intellectu memoratæ Clemenc-tinæ multipliciter ibi attributo per Gloß. & Scribentes, & an eadem coactetur ad meram electionem inter Religiosos, in quibus terminis ambitio, ut ibi ait eadem Gloß. verb. Ambitionis, sape Religiosorum oculos excœcat, certè in ordine ad Bene-ficia sæcularia hujusmodi prohibitio ne-quaquam progreditur, aut ad ea subextenditur; jam enim citra inutilem repeti-tionem exemplorum, quæ in contrarium ostensa fuerunt in præcedenti Istantia, seu in prælaudata decis. 13. Decemb. 1709. coram R. P. D. meo Lancetta, videlicet de iis, qui tonsura initiantur, aliasque qualitates adipiscuntur, ut queant ad Bene-ficia, præsertim Patronata promoveri, seu de iis, qui Sacerdotali caractere curant insigniri pro obtainendo Beneficio, cui annexus reperiatur Sacer hic ordo, necnon de iis, qui per Privilegium satagunt asse-quai civilitatem hujus, vel alterius loci pro induenda qualitate necessaria ad hæc, vel illa Beneficia consequenda; Nonne conti-nuò nos docet experientia, quod passim pro assumptione longæ præstantioris gradus Episcopalis, signanter in Germania, ubi canonicae practicantur electiones Epis-copo-

coporum, impetrantur à Summis Pontificibus præventiva Indulta eligibilitatis, vel alterius dispensationis ab aliquo impedimento, absque quod subsequuntur electiones postea sub hoc prætextu fraudis, & ambitionis per imaginationem arguantur, aut irritantur contra tradita per Fagnan. in cap. Dudum 54. de Elec. num. 29. dicuntur etenim potius in hoc casu tales solliciti prævenientes in induendo vestem nuptialem Jure suo uti, & si velimus impropriè dicere dolosè, dolo saltem bono, non malo, quive idcirco potius in laudabilem vertitur industriam omni Jure licitam, ut integrum desuper perficiendo tractatum ostendit Caesar Bargaleus de dolo, quemadmodum adamassim evenit, non egrediendo terminos Coloniæ in similibus Indultis eligibilitatis à sa. me. Innocentio XI. ceterisque Successoribus concessis ad finem replendi Cathedram Colonien. & postea Leodien. Celsissimo hodierno Electori, super quo ego tunc sa. me. Innocentii XII. Auditor adscitus in Sacra Congregatione Concistoriali particulari votum signanter super validitate ejusdem eligibilitatis edidi, quodve habebitur registratum in additione ad decis. 85. mox Deo dante imprimenda, & magis in specie de illo, qui ad finem præcismum consequendi Beneficium, seu alterum Canonicatum huncmet ipsum gradum Magisterii, seu Doctoratus adeptus fuerat anticipatè, liquet in una Friesingen. Canonizatus 4. Iunii 1692. §. Neque obstat coram Reverendissimo Domino meo Molines Decano, successivè approbata sub die 5. Iulii 1694. §. Non obstat assumptum coram R. P. D. meo Priolo.

Pari facilitate visum fuit interverti alterum objectum defientis necessariæ, & opportunæ, ut supra lecturæ: Siquidem circa justificationem lecturæ in genere per antea exercitæ à Joanne Henrico, nefas quodammodo erat dubitare, non tantum quia jam præcedens proxima redargutio in ordine ad nimiam industriam, seu fraudem obtenti Doctoratus, & Magisterii lecturæ per subintellectum omnino necessarium antecedens secum trahebat hypothesis, seu suppositionem ejusdem Magisterii, & lecturæ, certò certius impletæ, & nihilominus de hujusmodi veritate nimis aperte effulgebat: constabat etenim

Joannem Henricum per tres menses ante cum dimidio capisse jam publice exercere lecturam, & ad hunc effectum schedulam notificatoriam de more publice exponi, & assigi curavisse, Summario novo Ioannis Henrici num. 7. litt. A. cum quinque seqq. ubi præcateris exhibita quoque fuit attestatio, seu depositio illius hisce Universitatibus inservientis Ministri, qui communiter nuncupatur Bidello, & cui etiam particulariter tanquam testanti de re ad sui officium pertinente deferendum esse nemo dubitat, teste Rota coram Merlino in decis. 839. num. 1. & coram Dunoz. Iun. decis. 334: pariter num. 1. & in rec. dec. 129. num. 11. part. 8. & alibi quotidie.

Circa autem perseverantiam abinde, seu continuationem lecturæ nusquam interpollatae sub eadem Summario tradebantur plenæ pariter attestations, quando tamen sat esset extrema fuisse demonstrata, ut media præsumerentur, præsertim in sponte assumente ad hunc præcismum effectum facultatem juridicam legendi, ad reg. Text. in cap. Inter dilectos de fid. Instrum. Menoch. de præsumpt. præsumpt. 36. num. 1. & seqq. lib. 6. Cardin. de Luca de Iurepatr. discurs. 57. num. 35. Rota coram Dunoz. Iun. decis. 809. num. 2. & in recentior. decis. 46. num. 23. & decis. 102. numer. 9. part. 10. & rectè etiam ex post facto id ipsum implevisse demonstravit memorata antecedens decisio 13. Decembris 1709. §. Respectu secundi coram R. P. D. meo Lancetta.

Nullum penitus scrupulū injicientibus prætentis diligentias, quæ dicebantur exaratæ per quemdam Notarium ad finem reperiendi Io: Henricum in Cathedra, sive in actuali lecturæ exercitio; quoniam præter præclaras Justificationes, ut præmisimus à Joanne Henrico jam exhibitas in contrarium, & quæ veluti probantes statum affirmativum præferendæ proculdubio regulariter videbantur assertis probationibus negativis secundum pasim animadversa per Rotam coram Coccin. in decis. 2012. num. 10. & decis. 2030. numer. 23. & 24. & coram Bich. decis. 138. num. 15. & in recentior. decis. 156. num. 9. part. 6.

Attamen (licet hæc ex abundanti) ex diligentia convincebantur erroreæ, & prorsus

sus inefficaces ad hanc negativam asserendam cùm apparerent factæ de mane quando fuerat Jo: Henrico assignata hora legendi post meridiem, sicuti à pari, erronea, vel inefficax dicenda foret prætensa coartatio alterius cuiuscumque negativæ, si illa totum tempus coartandi non percurteret, & includeret per Text. in §. Item verb. in fin. Instit. de inutil. stipul. Bald. in Leg. Optimam sub num. 8. vers. Ibi die, id est tota, C. de contrahen. & committit. stipulat. egregie Jo: Andr. in cap. Ex tenore verbo S E M P E R, & verbo commoratus extr. de testib. Pacion. de prob. lib. 1. cap. 40. nū. 8. & 9. & Rota coram Coccin. dec. 2292. num. finali.

In ordine tandem ad subalternantem exceptionem, quod recens hæc lectura minimè suffragaretur, ex quo Summorum Pontificum intentio extitisset hisce gratiis, & favoribus prosequi Lectores Veteranos, & ob id annuo per antiquo emeritos stipendio, vel saltem specificè approbatos ad hanc positivum eff. etum legendi ab Universitate, ejusque Rectoré ad normam corundem Statutorum Universitatis, utique partiendo objectum illud respectu approbationis in præceps ibat ex tenore solius Doctoratus ipsi Henrico attributi cum successiva assignatione horæ; quid quid enim dicendum foret de exteris Doctoribus, quorum respectu verificari poterant Statuta interdicentia, ne quis legere posset, nisi extitisset approbatus ab Universitate, seu mavis, conductus, profectò hoc minimè congruebat Lauratis in eadem Universitate, frustratoria etenim fuisset illa potentia expressè per Universitatem largita in concessione Laureæ, & Magisterii, si ad actum postea reduci nequivisset, resistente notorio desuper axiomatice, de quo in cap. Olim 16. ibique Gloss. verb. Inanis de restit. spoliat. Marant. respons. 47. num. 20. par. 4. cum cæteris frusta cumulandis.

Itidem correbat objecta Intentio Summorum Pontificum ex simplici lectura eorumdem Privilegiorum, quæ si majores nostri disceptarunt, & crediderunt suffragari Doctoribus post assecutum Canonicum ad legendum paratis, certò certius magis potius supposita etiam necessitate præcedentis Lecturæ prodesse ad eundem

Pars I.

effectum debebant novis Lectoribus gratis, & absque mercede studium, & operam navantibus, verba etenim præmissorum Indultorum, & signanter Alexandri Sexti præmia litera fatis explicabant Casum impulsivam destinationis horum Canoniciatum, quia nempe ex Dei munere crescente Universitate in Doctoribus, & Magistris, Universitas non habebat pecuniam providendi omnibus, hinc loco penitè consumptæ in cæteris existentibus, gratia concedebatur consequitio nis horum Canoniciatum, nullibi enim clarius, & potentius mens, & intentio memoratorum Principum, aliorumque disponentium comprehenditur, quā ex proæmio Constitutionis, & Legis, ut advertit Barth. in L. Ambitione num. 27. ff. de decr. ud ord. faven. & in l. fin. num. 3. ff. de hered. instituen. Decian. confi. 72. num. 49. lib. 2. Rota coram Buratt. decis. 543. nu. 11. & coram Merlino decis. 558. num. 3. & coram Ottobon. decis. 229. num. 14. & 15. ac in recentior. decis. 466. num. 1. infine, part. 1. necnon decis. 612. num. 5. part. 2. Recent.

Fortius quia id ipsum præferebant etiam verba posita in visceribus ipsius successivæ, & vera dispositivæ ordinatio nis Alexandri VI. ibi: ut eo promptius ad hujusmodi laudabile exercitium excitentur, non enim excitare oportuisset vigilantes, vel vigiles esse debentes, prout erant, & sunt antiqui stipendiati qui de cætero accepto stipendio locarunt operas suas, & ob id tenentur illas ex post facto continuo præstare, ut est necessitas & natura, ordinariæ cuiuslibet locationis, & conductionis, de qua est Textus in Leg. Si quis §. Judicium ff. de oper. libertor. ubi habetur, quod operæ incipiunt cedere postquam fuerunt indictæ Dec. conf. 27. num. 5. & seqq. cum aliis per Rot. in decis. 62. num. 2. post Zacc. de Salar.

Et sane si finis prædictorum Indultorum extit incrementum numeri Lectorum, numerus iste nulquam augeretur, semperque foret idem, prout totidem semper sunt Lectores stipendiati, totidemque pariter sunt Lectores plurimarum Universitatium, quæ certo numero Doctorum fixo solùm replentur, exempli gratia, Romæ, Pisæ, Papiae &c. sed non sic est in Lectu-

G g

ris,

ris, & Magisteriis minimè numeratis, ut in plerisque aliis contingit Universitatibus, prout signanter in hac ipsa Universitate Colonien. Bononiæ, & Perusi cum similibus, in quibus potest numerus quotidie augeri per Concursum, seu additamentum supervenientium etiam gratuitò, & spontanè Legentium, veluti qui juxta formulam Doctoratus sortiti facultatem legendi volunt in illa Genitrice Universitate legere propriis militando stipendiis, fortasse ad finem successivè assequendi unam ex Cathedris, cui foret certum stipendium per speciem certæ Præbendæ assignatum, ad instar eorum, quæ in proposito habemus, & ad effectum emolumenterum continuò disputata in discernendo, an aliqua Ecclesia existat numerata necne, de quibus videre est penes Abb. in cap. Cum M. Ferrariensis de confit. cum concordan. collectis per Barbos. de Canonic. cap. 3. num. 13. & seqq. & per Card. de Luca de Regular. disp. 18. num. 5. & 8. & Canonic. disp. 6. num. 3. & seq. & disp. 36. num. 2. vers. Alterò est.

Consonabant in idem verba Bonifatii IX. ibi: *quod quando hujusmodi Canonicatus, & Præbendas fuerint adepti, in ea facultate, in qua Magistri extiterint, vel Doctores in predicto studio continuò legere teneantur*, ex hac quippe forma loquendi clara nimis emicabat intentio alliciendi novos Lectores ad labores futuros, non autem tribuendi præmia præteritis, & antiquis Doctoribus, quando abstractive quoque juridicum est principium, quod nisi aliud adversetur, quælibet Constitutio, lex, & ordinatio oculos habeat ad futura, non autem ad praterita, ad *Textum in cap. ultim. de Confit. L. Leges C. de legibus cum concordan. relatis per Joannem de Salas. de leg. quæst. 9. tract. 14. disp. 21. sect. 7. num. 17. & 18. Card. de Luca de alienat. disp. 2. num. 11. & disp. 25. num. 3. Rota post Merlin. de pignor. decis. 35. nu. 9. & coram Coccin. decis. 680. num. 3.*

Accedente præfertim pro Coronide illa quarumcumque dubietatum interpretatrice observantia usque dum practicata, & subsecuta, eaque non tantum affirmativa, sed etiam negativa; negativa siquidem, quia nec eadem Universitas nominando prætensum, ut supra Adversarium habuit

respectum ad emeritum Decanum Rœy, qui secundum Confessionem ejusdem Universitatis emissam in contentione Coadiutoriæ numerabat 20. annos exercitii Lecturæ, quinimmò hosce etiam Canonicius contulit promiscuè Lectoribus, tam veteribus, quam novis, quodque plus est etiam non Doctoribus, nec Lectoribus, quod utique tollere omnem, si qua adficeret amaritudinem, jam ostendit antecedens decisio dicti diei 13. Decembris 1709. §. Et hæc omnia coram R. P. D. meo Lancetta, & ante eam in iisdem terminis Rota coram Ubag. decis. 89. numer. 12. & decis. 766. num. 3. part. 18. Recentior. & in predicta Colonien. Canonicatus primæ Gratia 2. Iunii 1698. §. Incalcescit coram bon. memor. Muto.

Omisera, quod magnus, & inanis rumor fieri videbatur super eo, quod signanter Diploma Alexandri VI. uti patebat ex verbis sub Litt. Q. reassumptis in predicta resolutione Sacrae Congregationis Particularis Concilii; & in novissimo Brevi Innocentii XII. sub Litt. H. privabat istis Canonicatibus eos, qui per tres menses continuos absque legitima causa per Rectorem, & Provisoris approbanda à legendō cesserent, quare pernecesse conseqüebatur Summos omnes Pontifices intellexisse Gratiam facere veteribus, & non novis Lectoriis, quorum rari essent, qui vel tanquam voluntariè militantes, seu legentes non possent absque ulla quoque caula abscedere, vel obligati forent Rectori, & Provisoribus expetere licentiam, seu ejusdem Causæ approbationem, maxime: per tantum temporis spatium, némpe triū mensium, quando brevior Lectura secundum prætensionem memorati Henrici superabundabat ad finem adipisciendi hos Canonicatus, alias namque non verificaretur regula correspondiva eorum, vel certè non congruerent Privilegia Pontificum iis, quibus verba prolata per Privilegiantes aptari non poterant, & convenire ex ponderatis per Scribentes in cap. Porro in fin. de privil. Innoc. in cap. Dilectio de Offic. Archidiac. Rota coram Buratt. decis. 417. num. 1. & in Recent. decis. 8. num. 7. par. 8. & decis. 195. num. 4. & 5. part. 11. & decis. 238. num. 12. par. 14. & decis. 383. n. 5. par. 18. tom. 1.

Si

Si quidem iste discursus, ista ratiocinatio quin immò vera Summorum Pontificum intentio diversum percutiebat finem, & effectum desiderandi videlicet præcipiendique ne possent Lectores currere, qui actu non legerent, cumque omittendo lecturam per tres menses absque Causa possent censeri desertores, ita Pontifices intenderunt eos amittere attributa ipsis privilegia, sicut deperdunt militaria Milites, qui ut supra nuncupantur Desertores Teste Juris Consult. in Leg. Desertorem, & Leg. Non omnes, & Leg. Omne crimen ff. de re militari, L. Defunctorum C. eodem titulo lib. 12, cap. Infans 6. quest. prima, Farinacc. quest. 113. num. 7. & in Fragmen criminis, verb. Miles numer. 205. de Luca de Benefic. discurs. 68. num. 6. & in proximis terminis sic exemplificando firmat Lotter. de re Benef. lib. 3. quest. 27. num. 77.

Et è contra parum æquitati congruebat, quòd relinquentes lecturam etiam per tres menses, & ultra ex justa tamen causa à Superioribus approbata, subirent iacturam assequendi, vel retinendi ipsos Canonicitus; quoniam absens, & impeditus à quolibet munere ex justa causa, & maximè præcognita, & approbata per Superiorem, habetur, ac si præsens actualliter foret, ut testatur Barthol. in Leg. ultima num. 3. ff. de integr. restit. Abb. in cap. Inter quatuor sub num. 4. de Clericis non residentibus, Lotter. de re Benefic. dicta quest. 27. dicto num. 77. & num. 122. & seqq. lib. 3. Card. de Luca de Benefic. dicto decif. 68. num. 10. & de Canon. discurs. 12. num. 8. & 9. Rota coram Seraphin. dec. 652. num. 2. & decif. 1131. num. 2. & coram Bich. decif. 257. num. finali, & decif. 243. itidem numero finali par. 6. rec.

Ast hæc omnia utique dumtaxat singula singulis referendo re vera applicabantur Canonicis, & Rectoribus antiquis, quibus comminabatur, & respectivè condonabatur poena privationis, quemadmodum enim illi, quamvis sufficienti stipendio jam conducti, perfui inhiabant privilegio concessò magis, vel principaliter novis, & ut ita dicamus supernumerariis Lectoribus, dum hi ex supra animadversis solidius apparebant extitisse Causa privilegii, obstringebantur

actu legere, vel data integra absentia trium mensium monstrare licentiam, & approbationem Superiorum. Novis verò sat erat actu prius legisse, seque patatos esse ad legendum in sempiternum, licet per accidens à minori, vel majori spatio initium legendi metirentur, ideoque retorquendo argumentum Novos à contrario ferire non poterat inficta privatio, quando per eos non steterat, quominus per amplius tempus legissent juxta firmata per Bartol. in Leg. prima, §. Divus num. 17. vers. Si verò de Offic. Assess. & in præcis terminis Lectorum, & Professorum, Card. de Luca de Tutor. discurs. 18. numer. 4. & 5. Zacob. de Salar. quest. 21. num. 10. & generaliter quest. 103. nu. 11. de Marin. resolut. 313. per tot. lib. 1. qui alios innumeros referunt, Rota coram Duran. decif. 53. num. 4. & coram Caval. decif. 520. per tot. & decif. 330. numer. 3. par. 1. rec.

Itaque sensus minimè videbatur esse, quòd prædicta verba privationis starent ad inclusionem Veterum, & exclusionem recentium Lectorum, sed palpabatur apposita ad confirmandam solummodo volitam actualitatem Lecturæ, ejusdemque Lecturæ inceptæ futuram duracionem cui dispensativè dumtaxat subrogabatur licentia, proindeque statibus præcipue demonstrationibus aliarum Partitionum eorumdem Privilegiorum, quas superius patefecimus, nullo modo quod fuerat Sacrosanctè ordinatum ad unum finem, debebat ad alterum trahi, & extorqueri contra notissimam propositiōnem, de qua in specie apud Rotam decif. 21. num. 2. de Præbend. in novis Egidius decif. 751. num. 10. cum reliquis relativis in individuo Privilegii in decif. 514. num. 14. & 15. coram Coccin.

¹⁶ Super tertio requisito parvam Domini moram trajecere, & videlicet super prætentia deficientia Testimonii Rectoris, & Provisorum Universitatis in personam Joannis Henrici non tantum, quia objectum ruebat in facto, dum exadverso exhibitis per eundem Henricum roto ejus Summario num. 18. deinceps Rector, Provisoresque cum tota Universitate solemniter cum quatuor facultatibus congregata consensum præstit apud Sanctam

Sedem in Dataria Apostolica, ut litteræ resignationis favore ipsius Henrici expedirentur, atque successivè executioni demandarentur. Verum ad tollendum omnem ut ita dicamus phantasma ambiguitatis, concurrebat, immo penitus verificabatur plusquam eminenter testimonium exoptatum pro tertio requisito à Summis Pontificibus, quod non poterat esse, nisi illud à Divo quoque Paulo defideratum in littera prima ad Timotheum num. 10. in operibus bonis testimonium habeat, hodiernum namque Summariū allatum ab ipso Henrico erat refertum tot testimoniis geminatis Reverendissimi Nuntii Sanctæ Sedis, ornamenti, & prærogatiis Collegiorum nec non studiorum etiam in nostro Sacro Auditorio penes bon. mem. Emerix Decanum, ac denique deputationis ad Consiliaratus, Iudicaturas Tribunalium Ecclesiasticorum, aliaque munera, & officia à Serenissimis Electoribus, quæ forsitan superabundassent, non solum pro simplici Canonici prout hic sed pro alio Pontificali munere in Ecclesia, itaut quando etiam ex opposito ipse Reator totaque Universitas denegassent tradere tale testimonium, & consensum, utpote nihilominus ex præmissis ad evidētiām iustè denegatum Sacrum Tribunal, quod vigore celebris Clementina Auditor de rescript. gerit figuram Superioris etiam Episcoporum, & majori quoque auctoritate fulgentium, recte valuiscent respondere, quodlibet testimonium, & consensum in præsenti casu habendum fore pro præstito ad terminos familiares, & continuò similis practicati remedii in subcelliis Iudicantium, uti connotarunt Abb. in cap. Cum dilectus de Jurepatr. Card. de Luca de servit. disc. 107. num. 7. & de dot. disc. 1. num. 18. & de Jurepatr. disc. 44. num. 3. & de Canon. disc. 1. num. 9. Rota coram Mantic. decis. 238. num. 4. coram Gregor. decis. 117. num. 8. & 9.

Atque ita à primo ad ultimum eversis omnibus objicibus absolute Domini rescriperunt: Procedendum esse ad legitimam executionem.

Utraque.

ARGUMENTUM.

Reservato Jurepatronatus passivo favore Civium alicujus Civitatis, an præsentatio facta de Clerico Territoriali in concurso Clerici Civitatis substineatur?

S U M M A R I U M .

- 1 Territorium est pars subjectiva Civitatis.
- 2 Nomine Civitatis, aut Civium, an, & quando veniant Territorium, & Comitatenses, seu Territoriales & num. 10. & 13.
- 3 Concessa alicui Jurisdictione, an haec etiam extendatur ad ipsius castra? & num. 14.
- 4 Eleccio, aut Collatio facta extraneo in concurso Originarii, an, & quando substineatur? & num. 15. & 23.
- 5 Præsentatio facta de Territoriali ad exclusionem Originarii de Jure communī non est irritanda, scilicet si concurrat contraria lex fundationis, & observantia, ut num. 6. & 12.
- 7 Lex fundationis est omnino servanda.
- 8 Fundator vocatione Civium ad Jurepatronatus passivum præsumitur vocasse Cives originarios, proprie Patriæ.
- 9 Cives Originarii magis diligunt Ecclesiam, ex qua sunt, quam extranei.
- 11 In rescriptis ad Beneficia appellatio Civitatis non comprehenditur Diaconis.
- 16 Reservato Jurepatronatus passivo favore Civis alicujus Terræ, ac Filii Civis ejusdem Terræ, an ad validam præsentationem requiratur utraque qualitas, nempe Civilitas propria, & Paterna.
- 17 Copula Et, genus, & speciem non ampliat, sed declarat.
- 18 Erecta Communia pro omnibus Presbiteris, an Presbiteri tam Territoriales, quam Comitatenses sint indistincte ad illa admittendi?

19 Re-